

та не за вашето добро, за вашето, и за благополучието на вашите внуци? А вѣи беднѣи! за скотска злоба, за слапоупорство, за лѣдо вироглавство, за нечиста и погана зависть, за проклета незговорность, за омразно несъгласіе, което е конечиц и отровителенъ изворъ на сичките злочестїа, сами себе-си, челадьта си и внуците си фърлате съ главата на долъ въ пропастьта, сами си подлагате вратовете да ви газатъ злосторниците въ, и злодеите и вълхвите да ви ездатъ! Ухъ за срамотата!!! Когито азъ не съмъ той и той, и други да не бѣди! Като азъ не съмъ можилъ да сторя тѣй и онѣй, и другїй да го не струва и да са голамей предъ мене! по обичамъ да си върна, а не въ сватецъ, да сѣ обърна! О людїе! людїе! Когито ще са свестите? Кога ще начените словесно и разумно да мислите, за да ви е по добре, и да са прославите? . . . Тѣй си е хортѣвалъ сякоги въ пѣстината добрїй Азъ; който колкото по вече мра-